

Sygn. akt: I C 1226/19 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 lutego 2020r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Małgorzata Kłek
Protokolant:	sekretarz sądowy Żaneta Kowalska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 26 lutego 2020 r. w K.

sprawy z powództwa (...) S.A. z siedzibą w W.

przeciwko N. N.

o zapłatę

powództwo oddala.

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 11 lipca 2019 r. w elektronicznym postępowaniu upominawczym powód (...) S.A. z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od pozwanej N. N. kwoty 721,29 zł wraz ze wskazanymi w pozwie odsetkami od wskazanych kwot oraz zasądzenie zwrotu kosztów procesu wraz z kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu żądania powód wskazał, iż pozwana zawarła w dniu 23.08.2018 r. z powodem Ramową Umowę Odnawialnej L. Pożyczkowej nr (...) przy wykorzystaniu środków porozumiewania się na odległość. Kwota 500 zł została wypłacona zgodnie z dyspozycją pozwanej. Umowa pożyczki została zawarta na okres od dnia 23.08.2018 r. do dnia 22.12.2018 r. Zgodnie z postanowieniami umowy pożyczki pozwana była zobowiązana do zwrotu kwoty kapitału pożyczki wraz z odsetkami umownymi w wysokości wskazanej w umowie oraz prowizją w kwocie 169,40 zł. Pozwana nie wywiązała się z całości zobowiązań wynikających z umowy. Na kwotę dochodzoną pozwem składają się: 500 zł tytułem należności głównej, stanowiącego kwotę kapitału zgodnie z umową pożyczki,

36,13 zł tytułem skapitalizowanych odsetek umownych za faktyczne opóźnienie w spłacie pożyczki od dnia następnego po dniu wymagalności do dnia kapitalizacji odsetek tj. od dnia 23.08.2018 r. do dnia 10.07.2019 r., 15,76 zł tytułem odsetek umownych w wysokości dwukrotności odsetek ustawowych od dnia wypłaty kapitału do dnia wymagalności tj. od dnia 23.08.2018 r. do dnia 27.09.2018 r., 169,40 zł tytułem prowizji za udzielenie pożyczki naliczonej zgodnie z umową.

Pozwana N. N. wniosła o oddalenie powództwa, podnosząc jego bezzasadność. Pozwana zaprzeczyła, aby zawierała umowę pożyczki wskazaną w pozwie, wskazała, iż pożyczki zawierał P. K., który wyłudził jej dane, i który został za to skazany w sprawie (...).

Sąd zważył co następuje :

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Powód nie udowodnił, że przysługuje mu jakiegokolwiek roszczenie względem pozwanej. Zgodnie z ogólną zasadą wyrażoną w art. 6 kc ciężar udowodnienia faktu spoczywa na tym, kto z faktu tego wywodzi skutki prawne. Strony zobowiązane są w myśl przepisu art. 232 kpc wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Ciężar udowodnienia faktów uzasadniających objęte pozwem roszczenie spoczywał na powodzie, który winien wykazać wszystkie okoliczności stanowiące podstawę żądania pozwu.

Powód podnosił, iż dochodzona pozwem wierzytelność wynika z umowy pożyczki o nr (...) jaka miała zostać zawarta w dniu 23.08.2018 r. między powodem a pozwaną przy wykorzystaniu środków porozumiewania się na odległość.

Pożyczka jest umową, na podstawie której dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego przedmiot pożyczki (w szczególności określoną ilość pieniędzy), a biorący zobowiązuje się zwrócić przedmiot pożyczki w pieniądzech o tej samej wielkości lub w rzeczach tego samego gatunku i takiej samej jakości (art. 720 k.c.).

W kodeksie cywilnym zostały wskazane essentialia negotii umowy pożyczki, które stanowią nie tylko oznaczenie stron i określenie ilości pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, ale obejmują również zobowiązanie się do ich przeniesienia oraz obowiązek zwrotu przedmiotu pożyczki. W procesie związanym z wykonaniem umowy pożyczki powód jest zatem zobowiązany udowodnić, że strony zawarły umowę pożyczki, a także, że przeniósł na własność biorącego pożyczkę określoną w umowie ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych co do gatunku (wyrok S. Apel. W Łodzi z 18.06.2015r., I ACa 33/15, LEX nr 1789954).

Umowę o kredyt konsumencki można zawrzeć zarówno w formie pisemnej (z własnoręcznymi podpisami), jak i na innym trwałym nośniku. W ocenie Sądu nie jest konieczne opatrzenie dokumentu umowy przez strony własnoręcznym podpisem albo podpisem elektronicznym. Forma, jakiej wymaga art. 29 ust. 1 ustawy o kredycie konsumenckim, jest zachowana również wtedy, gdy treść oświadczeń woli spisano na dokumencie papierowym, ale nie zamieszczono pod nim własnoręcznych podpisów albo umieszczono faksymile lub innego rodzaju podpis powielony mechanicznie. Dopuszczalne są różnorodne sposoby dochowania wymaganej formy przy zawieraniu umowy o kredyt konsumencki. Sposobem takim może być m.in. złożenie oświadczeń woli przez strony za pomocą środków porozumiewania się na odległość (np. telefonu, poczty elektronicznej), a następnie spisanie postanowień umowy na papierowym dokumencie (np. w postaci wydruku komputerowego), bez własnoręcznych podpisów.

Stosownie do powyższego to powód był obowiązany w toku tego postępowania wykazać, że pozwana złożyła oświadczenie woli wyrażające zgodę na zawarcie umowy pożyczki wskazanej w pozwie. Pozwana zakwestionowała zawarcie przez nią umowy pożyczki wskazanej w pozwie, podnosząc , iż to inna osoba wykorzystując dane pozwanej zawarła umowę pożyczki za pomocą środków porozumiewania się na odległość.

W ocenie Sądu twierdzenia pozwanej zasługują na uwzględnienie.

Powód na poparcie twierdzeń pozwu przedłożył wydruk umowy odnawialnej linii pożyczkowej nr (...) jako miała być zawarta w dniu 23.08.2018 r. z N. N. jako pożyczkobiorcą (k. 15-25) , formularz informacyjny dotyczący kredytu konsumenckiego (k. 26-29) potwierdzenie wykonania transakcji wypłaty środków. Żaden z tych dokumentów nie został podpisany przez pozwaną , brak jest dowodów, iż to pozwana złożyła oświadczenie woli wyrażające zgodę na zawarcie wskazanej w pozwie umowy pożyczki .

Natomiast twierdzenia pozwanej , iż nie zawierała umowy pożyczki z powodem , lecz to inna osoba – P. K. przy wykorzystaniu jej danych zawarł umowę pożyczki przy użyciu środków porozumiewania się na odległość znajduje potwierdzenia w prawomocnym wyroku skazującym. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Kętrzynie z dnia 25 czerwca 2019 r. w sprawie (...) P. K. został skazany m.in. za popełnienia przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 3 k.k. polegającego na tym, że w dniu 23 sierpnia 2018 roku w K., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 500,00 zł, w ten sposób, że przy zawieraniu za pośrednictwem internetowej strony (...) umowy pożyczki gotówkowej nr (...) na nazwisko N. N.

wprowadził przedstawiciela wskazanej spółki w błąd co do danych faktycznego pożyczkobiorcy oraz zamiaru spłaty pożyczki uzyskując w ten sposób wskazaną kwotę pieniędzy i działając na szkodę (...) S.A., przy czym czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi. Wyrok skazujący P. K. w sprawie (...) stał się prawomocny w dniu 03.07.2019 r.

Wskazać należy, i stosownie do treści art. 11 kpc ustalenia wydanego w postępowaniu karnym prawomocnego wyroku skazującego co do popełnienia przestępstwa wiążą sąd w postępowaniu cywilnym.

Określenie umowy pożyczki wskazane w prawomocnym wyroku skazującym w sprawie (...) jest tożsame z określeniem umowy pożyczki wskazanej w pozwie. W konsekwencji brak jest podstaw do uznania, iż to pozwana zawarła z powodem umowę pożyczki wskazaną w pozwie. Brak jest zatem podstaw do przyjęcia, iż pozwana jest zobowiązana do zwrotu powodowi pożyczki wraz z pozostałymi dochodzonymi pozwem należnościami.

W tej sytuacji powództwo należało oddalić.

Wobec oddalenia powództwa brak było podstaw do zasądzenia od pozwanej na rzecz powoda zwrotu kosztów procesu.